

Истинската история

Въстание на Асен и Петър - 26 октомври 1185г.

Въстание на Асен и

Петър е освободително движение на Българите в днешна Северна България по време Византийското владичество над Българските земи. Въстанието избухва на 26 октомври 1185 г. – празника на Свети Димитър Солунски, породено от увеличаването на данъците, и завършва със създаването на Второто българско царство, управлявано от династията на Асеновци. За повод за избухването на въстанието се посочва благоприятната обстановка, създадена в края на 1185 г., когато в резултат на дворцов преврат във Византийската империя настъпват сериозни вътрешни смутове и тя започва да търпи поражения в битките срещу външните нападатели от запад и северозапад. Нахлулите в пределите ѝ нормани успяват да заграбят Албания и Македония и да стигнат чак до Одрин.

Точно в този момент византийският император се решава на една крайно непопулярна мярка - да обложи българското население с извънреден данък, за да напълни хазната във връзка с предстоящата му женитба за унгарска принцеса. Това предизвиква спонтанното надигане на населението в Северна и отвъд Дунавска България.

Начело на въстанието застават двамата търновски боляри Асен и Петър, които са недоволни от отказа на императора да им даде искано от тях владение в Стара планина. Под тяхно ръководство въстанието придобива организиран характер и победите не закъсняват. За кратко време те освобождават по-главните селища от Северна България (без Преслав) и успяват да проникнат през старопланинските проходи в Тракия. За цар е провъзгласен по-големият от двамата Асеновци - Петър (1185-1196).

През лятото на 1186 г. византийският император Исак II Ангел решава да се справи с въстаниците и с голяма войска тръгва срещу тях. При невъзможността да му се противопоставят Асен и Петър са принудени да изтеглят своята войска на север от река Дунав.

След завръщането на императора в Цариград те отново преминават в българските земи и продължават въстаническите си действия. Опитът на императора повторно да ги разгроми не успява и през пролетта на 1187 г. той е принуден да сключи примирие с тях, с което официално признава възобновяването на българската държава на север от Стара планина. (виж Втора българска държава).

Заради големия си авторитет по време на въстанието начело на държавата като цар е поставен Иван Асен I (1187-1196).